

тъ земя-тѣ или джески-тѣ; други вървѣжтъ на пръсти като че подскачатъ, други пакъ ся въртѣжтъ на пета-тѣ си; такива ходенія сѫ много смѣшни.

Противъ благоправіе-то е да удряме кого да е съ кракъ; онія, кои-то си вдаватъ въ такова скотство, показватъ че не сѫ добре отхранени, и че не могатъ да ся противѣжтъ на сгости-тѣ си.

Зимѣ и лѣтѣ, ако състояніе-то ии го допроща, трѣба да държимъ крака-та си обути съ чорапи.

Прѣдъ люди, не трѣба да си вадимъ обуша-та отъ крака-та, нито да ги чоплимъ и пипаме.

ЧАСТЬ ВТОРА.

ЗА ОБЩИ-ТЪ И РЕДОВНИ-ТЪ НИ ДѢЛА.

I.

ЗА ЛѢГАНІЕ-ТО И СТАВАНІЕ-ТО.

Много дѣлгія-тѣ сѫнъ поврежда здравіе-то, и видимъ да произлизатъ иай пагубни-тѣ слѣдствія отъ този обычай. Человѣкъ, въ какво-то състояніе и да е, трѣба да ся смили че е роденъ да работи, и че дневна-тѣ свѣтлина му го докарва на умъ. Седъмъ часа ча постелка-тѣ стигатъ за тѣлесна-тѣ почивка, освѣнъ кога-то сми много уморени.

Трѣба да си сторимъ обычай да ставаме рано, и да обучаваме на това и дѣца-та.

Първо-то нѣщо, кое-то трѣба да правимъ, кога ся събудимъ, е да си дадемъ сърдце-то на Бога и да го молимъ вътрѣшно съ вѣра и съ смиреніе.

Трѣба, като ся събудимъ, да постоимъ малко въ